



PARADIJSVISNIEUWS

Jaargang 56 nr.11 & 12, februari / maart 2011

Clubblad voor Aquarium- en Vijverliefhebbers
uit de regio's
Alblasserdam, Papendrecht, Nieuw Lekkerland

Uitnodiging

Receptie

Ter gelegenheid van het 60 jarig bestaan

Vrijdag 4 maart 2011 Aanvang 19.00 uur tot 22.00 uur

Locatie:

Landvaast

Haven 4, 2951GC Alblasserdam

In deze editie:

- Pag. 1 - Uitnodiging
- pag. 2 - Colofon
- pag. 3 - 60 jaar Paradijsvis
- pag. 4 - Naamgever van onze vereniging
- pag. 5 - Historie van de vereniging
- pag. 7 - De moeizame weg naar ons nieuwe Schuimnest
- pag.14 - Interview met 3 oudgedienden
- pag.15 - Meeuwis Versendaal
- pag.17 - Piet Stellaard
- pag.20 - Gerrit van Omme
- Pag.26 - Jubileum overpeinzingen
- Pag.27 - Nieuwjaarsreceptie

Het bestuur



Bovenste rij van links naar rechts

J.J.Aret B.W.Dekker T.Bennis W.B.Huygen en J.Noordzij

Onder C.J.Koridon C.v.Erkel H.Vastenhout en T.A.Klop

Functie:	Naam:	Adres:	Telefoon:
Voorzitter	Joop Noordzij	Klaproosstraat 12 2951 BL Alblasserdam	078-6917190
Secretaris	Teun Klop	Kamgras 9 2954 AB Alblasserdam	078-6917847
Penningmeester	Will Huygen	West Kinderdijk 277 2953 XT Alblasserdam	078-6914380
Coördinator Schuimnest	Kees Koridon	Abelenhof 20 3355 PL Papendrecht	078-6155871
Hoofd Aquariumafdeling	Bas Dekker	P. de Hoochplaats 398 2951 SR Alblasserdam	078-6916986
Hoofd Barafdeling	Teun Bennis	Gruttostraat 18 2953 ED Alblasserdam	078-6918566
Algemeen Adjunct	Henk Vastenhout	Weidemolen 32 3352 TG Papendrecht	078-6157247
Algemeen Adjunct	Joop Aret	Weversstraat 26 2951 BZ Alblasserdam	078-6913774
Algemeen Adjunct	Chris van Erkel	Rembrandtlaan 7 3351 RE Papendrecht	078-6157139

60 jaar Paradijsvis

Enkele nostalgische gedachtenflitsen van uw voorzitter:



Mijn eerste kennismaking met onze club was in 1975 en ben vanaf die tijd lid. Nooit geen spijt van gehad. In 1976 mocht ik meewerken aan de wereldtentoonstelling Aqua Monda en dat was een geweldige ervaring. Wat hebben we daarvoor gebuffeld. Kort daarna werd ik door de toenmalige voorzitter van Omme voor de functie commissielid gevraagd. In die functie heb ik genoten van het organiseren van tentoonstellingen, feestavonden, rayon

en districtkeuringen en noem maar op. Een van de hoogtepunten was voor mij de jaarlijkse oliebollen actie op het Makadoplein. Dat bracht, buiten de lol die we er van hadden, nogal wat geld in de verenigingskas.

Helaas zijn mensen daar niet meer warm voor te krijgen doordat er zoveel andere dingen in het leven gekomen zijn. Het gevolg is dat het verenigingsleven in het algemeen het nogal moeilijk heeft.

Op mijn veertigste verjaardag (waar blijft de tijd) werd ik tot voorzitter gekozen en heb dat jaren gedaan. Een jaar geleden ben ik weer tot voorzitter gekozen en voel ik mij weer heel toepasselijk; als een vis in het water.

En nu het 60 jaar bestaan van de vereniging. Wat een unieke belevenis. Een bloeiende vereniging, al baart het wat terug lopende ledental ons toch wat zorgen. Als u op dit punt suggesties heeft dan houden wij ons aanbevolen om dit van u te vernemen. Inmiddels hebben ook wij al wat plannen om te proberen om een instroom van jong bloed te krijgen.

Ik denk ook nog terug aan de verhuizing naar het huidige clubgebouw na een grote verbouwing, wat met veel enthousiasme en inzet van de leden tot stand gekomen is.

Wij mogen met zijn allen trots zijn op onze club en wil ik bij deze iedereen voor de komende jaren veel verenigingsplezier toewensen.

Uw voorzitter,

Joop Noordzij

DE 'NAAMGEVER' VAN ONZE VERENIGING

Macropodus Opercularis, in gewoon Hollands: de Paradijsvis. De oprichters van onze vereniging kozen deze vis als naamgever voor de nu 60-jarige vereniging. De vis behoort tot de familie *Anabantidae*. En dat zijn in hetzelfde Hollands de bekende *labyrintvissen*. Labyrintvissen



nemen zuurstof op uit de atmosfeer, waardoor ze in staat zijn in zuurstofarm water te overleven. Het orgaan dat dit proces mogelijk maakt heet *Labyrint*. In de natuur komt deze prachtige vis voor in stilstaande, ondiepe wateren in Azië. Met name in China, Korea en Vietnam. Zelfs in de ondiepe en zuurstofarme rijstvelden weet de Paradijsvis te overleven.

zorg wel voor voldoende schuilplaatsen

In het aquarium stelt de vis geen hoge eisen aan bijvoorbeeld de waterkwaliteit en de watertemperatuur. Deze mag schommelen tussen de 15 en 30 graden Celsius. Het aquarium moet wel ruim beplant zijn, zodat er voldoende schuilplaatsen zijn voor de vrouwtjes. Het is namelijk zo dat de mannetjes zich wel eens agressief kunnen gedragen. Tip: het is aan te bevelen om slechts *een* mannetje in het aquarium te houden, juist vanwege dat agressieve gedrag. Waterluis en muggenlarven behoren tot het favoriete kostje. Liefst levend, maar ook in bevroren toestand zal de Paradijsvis het voedsel smakelijk verorberen.

een 'schuimnest' is nodig voor de voortplanting

Het Paradijsvis mannetje bouwt een 'schuimnest' aan de wateroppervlakte, en ziedaar de 'link' naar de naam van ons clubgebouw. Als het schuimnest klaar is worden de eitjes afgezet en zakken later naar de bodem. Na het afzetten moet wel het vrouwtje in een ander aquarium worden geplaatst, anders wordt ze door het mannetje tot 'dodens' opgejaagd. Het mannetje draagt vervolgens de verdere zorg voor de eieren.



door: Joop Aret

DE HISTORIE VAN AQUARIUMVERENIGING "DE PARADIJSVIS"

door: Joop Aret

het begin

Een aantal aquarianen kwam bij elkaar, zomaar, om van gedachten te wisselen, of om plantjes en visjes te ruilen en snel welde het idee dat een aquariumvereniging in het Alblasserdamse misschien wel haalbaar zou zijn en aldus werd in maart 1951 Aquariumvereniging "De Paradijsvis" opgericht door de "pioniers" van toen.

Een der grootste en meest dankbare evenementen was het plaatsen - en onderhouden - van aquaria bij zieken die lang aan het ziekbed waren gekluisterd. Toen al waren de oprichters ervan overtuigd dat naamsbekendheid heel belangrijk is en dat leidde tot diverse tentoonstellingen. De oude dia's van het "Berenhol" en de aanleg van een ware woestijn in de Manege in de Polderstraat te Alblasserdam spreken nog steeds tot de verbeelding.

Eenmaal gevestigd, ontstond de behoefte aan een ruimte, waar men bij elkaar kwam. Waar men visjes en plantjes kon ruilen. Waar men zomaar wat over de hobby kon praten. Deze ruimte werd gevonden bij de toenmalige voorzitter, Gerrit van Omme, die zijn kelderruimte hiervoor inrichtte. Niemand kon toen vermoeden dat vlakbij het echte ontmoetingscentrum van de Paradijsvis zou ontstaan.

De vereniging groeide spectaculair en begin zeventiger jaren werden kelders gehuurd onder de flat aan de van Eesterensingel in Alblasserdam. Zonder enig comfort, totaal kaal ! Het waren de doorzetters die er wat van maakten en de vier ruimtes ondergingen een metamorfose: ontmoetingscentrum "Het Schuimnest" ontstond.



*Foto: het oude
"Schuimnest"*

Er konden vergaderingen worden gehouden, sprekers hoefden niet meer naar gehuurde zaaltjes en leden konden elkaar twee keer in de week ontmoeten. Ook de "ruilbeurs" groeide steeds. Het ontmoetingscentrum is 33 jaar het hart van de vereniging geweest. Wegens sloop van het gebouw waarin het Schuimnest was gevestigd, diende het in 2006 ontruimd te zijn. In november 2006 werd het nieuwe clubgebouw in de Klaproosstraat te Alblasserdam geopend.

tentoonstelling "Aqua Monda"

Ter gelegenheid van het 25 jarige bestaan in 1976 van de Paradijsvis werd een tentoonstelling op wereldniveau georganiseerd. Dit vroeg om een gigantische investering en bovendien was de risicofactor vrij hoog. Juist in die tijd kwamen er wel eens verenigingen in financiële problemen door mis management.

Een stichting werd opgericht onder dezelfde naam als de tentoonstelling....Aqua Monda. Statutair is het bestuur van de vereniging tevens het bestuur van de stichting. Het succes van de tentoonstelling overtrof alle verwachtingen.....succes op het gebied van het presenteren van de liefhebberij in al zijn specialiteiten.....succes ook financieel gezien.

Dit bracht het bestuur tot het besluit om de Stichting Aqua Monda voort te laten bestaan. Wel diende uiteraard aan de verplichtingen voldaan te worden, zoals het beschikbaar stellen van gelden aan goede doelen. Na statutaire wijzigingen werd Aqua Monda een 'slapende' stichting. Op ledenvergaderingen van de Paradijsvis wordt steeds verslag gedaan van de stand van zaken met betrekking tot deze stichting.

van historie naar het heden

Wat is het heden ? Het heden is altijd nu ! De Paradijsvis gaat met de tijd mee ! Het in november 2006 in gebruik genomen nieuwe "Schuimnest" is uitgerust met moderne geluid en beeldapparatuur. Uiteraard is nog steeds - net als vroeger - de naamsbekendheid zeer belangrijk. Ook wat dat betreft heeft de vereniging haar blik steeds naar de toekomst gericht.

Het uitdragen van een mooie liefhebberij ! Samenwerking met andere verenigingen en instanties wordt steeds door de Paradijsvis gepropageerd.



Foto: Het nieuwe "Schuimnest"

HOE HET ZO IS GEKOMEN, DE MOEIZAME WEG NAAR ONS NIEUWE SCHUIMNEST

door: Will Huygen

Het was oktober 2001 toen we, op ons initiatief, sinds jaren weer eens in contact kwamen met de Woningstichting Alblasterdam.

De zorg die wij hadden was de bouwkundige staat van het gebouw, we hadden veel wateroverlast ingeval van zware regen en algehele vochtdoorlating in alle ruimten van de kelder.

De woningstichting meldt dat er ook aan de woningen in het gebouw veel te repareren valt, zij doen momenteel onderzoek of na reparatie het woningblok nog zo'n 10 tot 15 jaar mee kan, zij merken hierbij op dat de kosten wel acceptabel moeten zijn om sloop van het gebouw te kunnen voorkomen, reparatie van de lekke keldermuren en vloeren van binnenuit is een zeer dure aangelegenheid, zonder garantie op de kwaliteit.

Eventuele sloop zou op z'n vroegst in 2003 en wellicht pas in 2004 worden uitgevoerd. Zij merken nog fijntjes op dat in dit geval er een opzegtermijn van één maand geldt.

Zij hadden inmiddels gezocht naar een vervangende ruimte maar tot nu toe zonder resultaat, en wijzen er op dat het niet aan hun is, maar aan ons, om voor een oplossing te zorgen, waar mogelijk zullen ze helpen.

In februari 2003 wordt er plotseling contact met ons opgenomen door de toenmalige wethouder van volkshuisvesting Wiertsema die erop aandringt om ingeval wij moeten verhuizen een ruimte te betrekken in het cultureel centrum de Wipmolen, wij wijzen dit direct van de hand, gevoed door het vermoeden dan geen baas in eigen huis meer te zijn.



Het wordt Maart 2004, het flatgebouw aan de van Eesterensingel verschijnt op de lijst om in 2007 gesloopt te worden en wij stellen per brief aan het college van B&W voor om de inmiddels vrijgekomen locatie van Westwaard Wonen aan de Potgietersstraat te mogen betrekken, we vonden immers dat we over ongeveer hetzelfde vloeroppervlak moesten kunnen beschikken want ook de fotoclub Alblasterdam moest weer worden gehuisvest. Per kerende post werd ons medegedeeld dat dit geen optie was, de locatie blijkt te worden verkocht en voor ons onbereikbaar.

Eind 2004, dreigend tromgeroffel, de sloop van het flatgebouw tekent zich concreet af, en de eerste aanzeggingsbrief van Westwaard Wonen valt binnen. Een wrange gedachte, immers ons Schuimnest, na ruim dertig jaar op de schop.



Nadat we als bestuur waren gekomen van de gedachte daadwerkelijk te moeten verhuizen werd koortsachtig overleg gevoerd over ons in te nemen standpunt t.a.v. de woningbouw corporatie, saillant detail hierbij was dat we de huurovereenkomst

waarin de opzegtermijn van één maand was geregeld niet meer boven water konden halen. Contact met de media werd afgesproken voorlopig te vermijden.

Wij besloten wederom te trachten het probleem bij Westwaard Wonen neer te leggen, zij boden ons hun schilderswerkplaats in de Klaproosstraat aan (Onze huidige locatie), en maakten tevens bekend dat het flatgebouw gepland stond begin 2006 te worden gesloopt, ruim één jaar eerder dan aanvankelijk gepland. Wij wezen hun aanbod van de hand, veel te klein in vergelijking met wat we hadden.



Uit contact met notaris Duurentijdt bleek dat wij waarschijnlijk geen huurbescherming zouden genieten ingeval e.e.a. juridisch door ons op de spits werd gedreven, een vertrekpremie zat er wellicht wel in.

Gelukkig, de jurist mr. Luc Simons, de vader van ons lid Ramon, schoot te hulp, hij bestudeerde in no-time de stukken en adviseerde ons om niet bij de woningcorporatie maar bij de gemeente op de knieën te gaan en zo meldde ik mij bij wethouder Jaap de Gruijter, en ontmoette ik op de gang een nieuwsgierige burgemeester. Na mij enige tijd te hebben aangehoord bood de Gruijter ons zijn onvoorwaardelijke hulp aan en spraken wij af om binnen een tijdspad van 4 weken aan beide kanten onze mogelijkheden te onderzoeken, als agenda voor onze volgende ontmoeting. Al snel ontstond er tussen ons iets gebroederlijks en onderzochten we samen de financiële-en

bestemmingsplanmatige haalbaarheid voor een clubruimte in de boerderij Blom aan de randweg, eventuele nieuwbouw achter de twee duivenlokaaltjes aan de randweg, een nieuwbouw op de locatie van de padvinderij, nieuwbouw tussen de flats aan de Savornin Lohmanweg, op het trapveldje van CKC enz. In totaal 16 varianten en locaties. Al deze opties werden door UCX-Architects uit Rotterdam in beeld gebracht, door de gemeente getoetst op haalbaarheid en wij gingen op zoek naar financiële steun bij fondsen, banken, ondernemers en particulieren met een aanzienlijk resultaat.

Het idee van Jaap de Gruijter om de schilderswerkplaats aan de Klaproosstraat met een etage te verhogen zagen wij wel zitten, maar de hiermee gemoeide bouwsom kon door ons niet worden opgebracht en zo werd het verzoek door de wethouder bij Westwaard Wonen ingebracht om dit voor ons uit te voeren.

De woningbouw corporatie zag hier wel wat in en wij waren dol gelukkig, echter in de zomer van 2005 herzagen zijn hun standpunt en bliezen de zaak af, wethouder verbolgen, vereniging ontredderd.



Het onderzoek had inmiddels uitgewezen dat geen van de 16 voornoemde opties voor ons haalbaar waren en we kwamen dus noodgedwongen weer uit bij onze huidige locatie.

Terwijl de druk op ons vertrek toeneemt, biedt Westwaard Wonen ons ook nog de huidige opslagruimte Klaproosstraat 34 aan.

Feit bleef echter wel dat het vloeroppervlak veel te klein was om ook de aquariumafdeling te kunnen onderbrengen en wij opperden de mogelijkheid het gebouwtje uit te breiden in noordelijke richting, dit stuitte op verzet van de toenmalige burens en de grond bleek niet door Westwaard Wonen te mogen worden bebouwd, en zo kwamen we tot overeenstemming om het

gebouwtje in zuidelijke richting uit te breiden waardoor de aquariumafdeling in afgeslankte vorm kon worden opgenomen. De woningbouwcorporatie was niet bereid om de kosten hiervan te dragen, zij stelden voor ons de bouwsom in de vorm van lening met terugbetaling in 10 jaar te beschikking te stellen, alle reden voor ons om dus een zo goedkoop mogelijke constructie voor de bouw te bedenken. Zij bepaalden hier wel bij dat niet zij, maar wij voor alle noodzakelijke vergunningen, berekeningen en studies moesten zorg dragen en ook het bestemmingsplan moest worden gewijzigd. De bouwdirectie zou wel door hun gratis worden verzorgd.

En zo gingen wij aan de slag, alle noodzakelijke studies, waaronder een vleermuisgedragsonderzoek en bestemmingsplanwijziging werden door de gemeente gratis gedaan en we kregen ook nog € 7000,- subsidie. Het teken- en berekenwerk werd gratis door UCX-architects verricht en wij dienden de bouw aanvraag in. Het wordt begin 2006 als e.e.a. planmatig vorm begint te krijgen.



Belangrijk onderdeel van de plannenmakerij is ook nog een z.g. ruimtelijke onderbouwing, van het bestaan hadden wij nog nooit gehoord en wij hadden geen besef hoe dit te moeten opstellen. Eureka, de stedenbouwkundige van de gemeente Bernard Welschen bleek bereid dit lijvige document, in een voor ons onbegrijpelijk jargon, op te stellen.

In het vertrouwen dat de bouwplannen wel zouden worden goedgekeurd en de naderende sloop van het flatgebouw op de hielen besloten we op voorpraak van Jaap de Gruijter te starten met de verbouwing in eigen beheer van het bestaande gebouw en de inrichting als tijdelijke aquariumafdeling in Klaproosstraat 34. Maar goed, hoe voeren we de uitbreiding van Klaproosstraat 26 uit, het moest immers zo goedkoop en kwalitatief perfect

mogelijk worden uitgevoerd, twee zaken die zich maar moeilijk verdragen.

Bijkomend probleem was dat Westwaard Wonen vanwege Europese regelgeving verplicht was een openbare aanbesteding voor dit project te organiseren door meerdere offertes aan te vragen bij hun bekende aannemers, een aanbestedingsvorm welke niet per definitie hoeft te leiden tot de goedkoopste bouwsom.



En zo bedachten wij het plan om onze huisaannemer Marijn Klop, als niet bekende aannemer van Westwaard Wonen, mee te laten inschrijven op het door ons vervaardigde bestek. Vakkundige leden konden hem dan helpen en wij hadden de boel beter in de hand. Westwaard Wonen had geen bezwaar tegen zijn deelname, hij won de strijd met een voor ons acceptabele bouwsom en wij waren gelukkig.

Vanuit het zeer sterk organiserend vermogen van onze club werd met enthousiasme gewerkt aan de opbouw van ons nieuwe - en de ontmanteling van het oude, en vertrouwde Schuimnest. Op enig moment deed het gerucht de rondte dat, nadat alle bewoners van het flatgebouw waren verhuisd, het gebouw een andere bestemming zou krijgen. Ik liet de inmiddels in gang gezette verhuizing echter toch met de nodige twijfels doorgaan, het laat zich raden hoe het er met mij zou zijn afgelopen ingeval

het flatgebouw uiteindelijk toch niet werd gesloopt. Gelukkig werd medio 2006 de bouwvergunning verleend en gingen we per 1 Juli definitief over naar het deels gereed zijnde nieuwe Schuimnest, Westwaard Wonen besteedt de uitbreiding aan en aannemer Klop start direct met veel hulp vanuit de vereniging, de in de wegstaande boom wordt gerooid, grondwerk verricht, heipalen geslagen en het houten geraamte geplaatst, in amper 14 dagen zijn we water- en wind dicht, en kunnen we met het binnenwerk beginnen, sanitair, cv, elektra, water, luchtcirculatie, timmerwerk en plafonds, alles in eigen beheer.

Flitsend mag ik wel zeggen, en zo konden wij op de 11^e van de 11^e om 11 minuten over 11 2006 trots en groots ons nieuwe schuimnest openen, Jaap de Gruijter gunden wij de eer en zette hij vakkundig een ***macropodus opercularis*** (Paradijsvis) over naar een nieuw aquarium, symboliek voor ons nieuwe Schuimnest.



Zo zie je maar weer, het heeft even geduurd maar met volhouden en gezamenlijke inspanning kom je er toch, een groot goed binnen onze vereniging dat moet worden gekoesterd, echter hulp van overheidsinstanties blijft noodzakelijk, en bovendien zou het zonder de zeer scherpe offerte van Marijn Klop en zijn persoonlijke inzet toch een probleem geworden zijn.

We kunnen denk ik trots zijn zo'n pracht van een clubgebouw als het Schuimnest is te bezitten, zeker met de wetenschap dat maar enkele aquariumverenigingen in Nederland een eigen clubruimte bezitten.

En, we bleven door alles heen " baas in eigen huis", weet u nog.

Interview met 3 oudgedienden

Van twee bestuursleden kreeg ik het vriendelijke verzoek (eigenlijk rook het naar een opdracht hoor) om 3 meest oudgedienden een interview af te nemen om zo eens een idee te krijgen hoe onze vereniging in het grijze verleden reilde en zeilde. Ik keek eerst wat bedenkelijk totdat ik de namen van de drie markante figuren hoorde namelijk: Gerrit van Omme, Piet Stellaard en Meeuwis Versendaal en toen ging ik gelijk overstag. De mannen van het eerste uur dus.

Nee niet echt van het eerste uur want bij mijn weten is er nog slechts 1 persoon in leven die bij de oprichting aanwezig is geweest en dat ben ik zelf. Als 11 jarig knaapje ging ik met mijn opa Arie van den Berg mee naar het SVK gebouw aan de Donkersloot waar een 60 jaar geleden (01-03-1951) de vereniging werd opgericht door mannen zoals de heren Stout en van Vliet van de Donkersloot, meester Baas uit de Fop Smitstraat en de heer Huig Verschoor uit de Werfstraat. Er waren nog wat mensen aanwezig maar wie dat herinner ik me niet meer. Het was in die tijd ook echt een gezelligheidsvereniging en men kwam nogal eens bij elkaar over de vloer in verband met ruilen van vissen en planten. Zo herinner ik mij een bezoek met opa aan de heer Huig Verschoor die een voor die tijd gigantische bak van ik schat een anderhalve meter had. Eigen maaksel met alleen glas aan de voorkant, en met een zelfgebouwde donker houten omkasting. Die bak stond in de op het zuiden gerichte voorkamer tegen de westelijke muur en moet dus een groot gedeelte van de dag in de zon gestaan hebben. Ik denk dat de bak het toch aardig gedaan heeft want ik kon de achterwand zien en dat was bij opa meestal niet mogelijk. Ook rook deze bak duidelijk anders want bij opa overheerste meestal een blauwe alg lucht in de kamer. Ik herinner me de opmerkingen van opoe nog☺.

En nu over op meer serieuze zaken:

De drie geïnterviewde oudgedienden zijn de mannen die enkele jaren later bij de vereniging gekomen zijn en het heft in handen hebben genomen om de vereniging te helpen groot maken.

De afspraken waren gauw gemaakt en de mannen waren enthousiast om mee te werken. Voor de foto heb ik ze wel eerst even nog naar de kapper gestuurd natuurlijk wat duidelijk te zien is.

Laat ik in de volgorde van interviews afnemen rapporteren zodat we geen ruzie krijgen☺.

Meeuwis Versendaal

Op donderdag 16 december heb ik gedurende regen en sneeuw aangebeld en werd hartelijk met koffie en koek (moest ik eigenlijk niet nemen) ontvangen.



Meeuwis is nu 76 jaar en dacht zo rond 1953 met zijn eerste aquarium te zijn begonnen. Dat heeft niet zo lang geduurd want toen hij in militaire dienst kwam ging hij naar Suriname omdat de verdienste beter waren! Wat een geldwolf zeg☺. Zo rond 1958 verhuisde hij van Dordrecht naar Alblasserdam in de Hooftmanlaan (tegenwoordig van Eesterensingel) en kwam na

trouwen uiteindelijk in de Merelstraat terecht en woont daar nog steeds. Hij werkte toen op Werf de Noord en wist daar "de hand te leggen" (ja ja) op een oude rechthoekige drinkwatertank. In de baas zijn tijd (denk ik) werd de top en de voorkant er uit gebrand en dat leverde een bak op van 1,25 x 0,5 x 0,5 meter. Een flinke jongen dus voor die tijd. Handige Meeuwis bouwde daar zelf een omkasting om en ziedaar, het sierraad voor de kamer. In die tijd was het echt nog pionieren, en de bak deed het niet al te goed in het begin. Zo herinnerde hij zich dat plotseling witte stip werd geconstateerd. Tegenwoordig geen probleem meer maar in die tijd nog wel. De huisarts dokter van Weering die langs kwam hoorde van het probleem en leverde een speciale in water werkzame penicilline en zowaar het hielp en ook knapte de bak vanaf die tijd op! Jopie zijn vrouw was getuige dus ik durf niet aan de woorden van Meeuwis te twijfelen☺.

Toen Meeuwis in de Hooftmanlaan in de flat woonde toen was er een buurman die van Omme heette en in de verkoop van vissen en plantjes zat. En zodoende is Meeuwis in contact gekomen met onze mooie hobby. Hij zat toen ook in een werkgroep van de club en installeerde en onderhield bakken bij langdurig zieken, de zgn "Ziekenbakken". Hij heeft toen ook eens drie weken vakantie opgeofferd om samen met van Omme en diverse anderen de

wereldtentoonstelling Aqua Monda te helpen organiseren. Prachtige verhalen om aan te horen en hij is reuze trots hier aan mee gewerkt te hebben want het is een daverend succes geworden. Op deze tentoonstelling heeft zijn vrouw Jopie een bezoeker eens de weg gewezen en bleef met haar wijsvinger achter de man zijn haardos haken met het gevolg dat er plotsklaps een pruik aan haar vinger bungelde☺. Heerlijk om deze verhalen aan te horen. 's Nachts werd er op de tentoonstelling wacht gelopen om de boel te controleren maar het werd over het hoofd gezien dat van een bak met super grote maanvissen de thermostaat was uitgevallen en de vissen het loodje legden. Verder ook te vermelden dat door hem jarenlang de bibliotheek van de club werd georganiseerd en bijgehouden. Ik heb een donkerbruin vermoeden dat de meeste leden geen weet hebben van de schat van informatie die in deze bibliotheek bijeengebracht is in de vorm van boeken, DVD's en noem maar op. Kom eens langs en leen gratis deze informatie, of gewoon een prachtige natuur film.

Zo rond 1990 kreeg Meeuwis een nieuwe hobby namelijk wijn en bier maken. (Nee ik heb enkel koffie gedronken hoor) Appelcider en kersenwijn. Het aquarium is toen de deur uitgegaan en bleven nog wat vissen en planten in bakken in de schuur over. Door de energie crisis gingen de gasprijzen dusdanig omhoog dat de verwarming niet meer te betalen was. Ook die bakken gingen de deur uit en toen wilde hij eigenlijk als lid bedanken.

Dit werd hem door onze huidige penningmeester ten stelligste ontraden en vandaar is hij nog steeds lid. Hij heeft ook verder diverse bestuursfuncties bekleed en daar gebeurde nog al eens vreemde dingen. Wat te denken van een "snelle" bestuursvergadering omdat er voetbal op het toen nieuwe medium TV was, waarbij een fles cognac soldaat gemaakt werd door de notabele bestuursleden. Genoemde fles werd later bij een kascontrole op een rekening terug gevonden☺.

Meeuwis heeft in 2009 nogal met gezondheidsproblemen te kampen gehad en doet het tegenwoordig wat rustiger aan. En dat betekend wat thuis rommelen en op de volkstuin zich uitleven. Hij zou graag nog eens naar het clubhuis komen maar aangezien er gerookt word moet hij daar om gezondheidsredenen helaas van af zien.

Voor de vereniging is hij jarenlang een der steunpilaren geweest en heeft hij zijn sporen verdiend, en we wensen hem samen met zijn vrouw Jopie nog vele goede jaren toe.

Piet Stellaard

Op maandag 20 december ben ik 's middags om 2 uur langs gegaan via spekgladde wegen (wat moet een mens toch voor zijn club over hebben zeg) en met koffie door Piet en Corrie ontvangen. Nee ik heb de koek afgeslagen! Nadat de inmiddels 74 jarige Piet op de bank was gaan zitten kwamen de verhalen los. Ik moet u eerst even melden dat de zeer jong ogende foto hiernaast niet van vroeger is maar dat ik die zelf gemaakt heb op bovengenoemde datum! Kort na zijn trouwen is Piet in 1960 lid van de vereniging geworden. Dat kwam eigenlijk door zijn naaste buurman Meeuwis Versendaal die al lid was. Reeds op school was hij echter al aan een aquarium verknocht en had een bak van een 80 cm op zijn kamer



staan. Op werf De Noord gemaakt. Daar werden wel meer bakken gemaakt zoals een 10 bakken voor de vereniging die ook gebruikt zijn op de wereldtentoonstelling Aqua Monda in 1976. Ik meen mij te herinneren dat er gedurende die tijd ook nog wel eens een schip op deze werf werd gebouwd☺. Nee deze werf bestaat niet meer maar dat was te verwachten natuurlijk. Piet werkte op deze werf en door de goede contacten kon hij daar een potje breken. Zo wist men ook J.U. Smit voor een lening voor de tentoonstelling te strikken. Ja dat Aqua Monda dat is een hele gebeurtenis geweest wat nogal wat vrije tijd heeft gekost. Het gebeurde wel dat hij na afloop van de vergadering in de kleine uurtjes direct door naar zijn werk ging. Nee niet tot grote vreugde van Corrie maar ze kon er mee leven. Verder kreeg hij nogal eens vrij van de fabriek als er weer het een en ander gedaan moest worden voor de vereniging. Dan moet je er toch wel erg goed op staan bij de baas zeg! Ja en dan het organiseren van deze wereldtentoonstelling in de Wipmolen. Het bleek dat de capaciteit van de elektriciteitsvoorziening te klein was om voor alle bakken voldoende te hebben voor licht, verwarming en pompen enz.

Uiteindelijk was het GEB bereid om een tijdelijke noodkabel aan te leggen. Het was de job van Piet (die in het vak zat) om alle kabelnetten en aansluitingen te verzorgen wat een gigantische klus was natuurlijk. Ben ik nog vergeten te vragen hoeveel stoppen er bij het opstarten gesprongen zijn! Ik vermoed dat als ik het zou vragen ik een wat "ontwijkend" antwoord zou krijgen☺. In de documentatie vond ik ook nog een toegangskaartje van Aqua Monda speciaal voor de leden, en dat wilde ik u niet



onthouden.

En dan 40 jaar in het bestuur gezeten en daarin allerlei zaken behandeld waarvan nog diverse stukken uit de oude doos in zijn bezit zijn en aan mij ter inzage gegeven. Hoorde van hem nog een "leuk" verhaal over een bestuursvergadering bij Gerrit van Omme thuis.

(thuis vergaderen was toen normaal) Op een gegeven moment kreeg Gerrit zijn zin niet en werd boos en liep zijn eigen huis uit. De andere leden waren nogal verbouwereerd maar Lina van Omme stelde iedereen gerust dat Gerrit na een poosje vanzelf weer terug zou komen. En aldus geschiedde☺.

Piet was samen met Joop Noordzij ook de drijvende kracht achter de jaarlijkse oliebollen verkoop op het Makado plein. Joop maakte het beslag en Piet bakte. En dat bracht echt centjes op. Ik kreeg een gespecificeerde berekening mee uit 1996 waaruit bleek dat de inkomsten FL 2.096,20 waren en de uitgaven FL 711,20 wat een winst van FL 1.385,00 betekend. En dat was voor die tijd een hele hoop geld. Onderaan de specificatie stond nog de zin: "Consumpties moeten nog verrekend worden". Gezien de kou zo rond de jaarwisseling zouden dat best eens flessen warme Punch geweest kunnen zijn☺. Na het uitkomen van dit jubileum nummer kan ik misschien beter een poosje met een boog om Piet heen lopen☺.

Ik kreeg ook nog een overzicht met tekening mee van de tentoonstelling "Collecta Natura" gehouden van 17 t/m 20 oktober 1984 in de school "De Schalm" in de Kerkstraat en georganiseerd door onze vereniging ter ere van het 40 jarig bestaan. Wat een werk had men ook daar van gemaakt zeg. Leuk

om al die oude documenten door te spitten en te zien dat ieder dubbeltje werd omgedraaid en verantwoord.

Jarenlang werd door Piet ook de "Schuimnest" bar beheerd en was hij de animator van evenementen zoals kaart middagen en avonden. Een druk baasje dus.

Rondkijkend in de kamer bij ons gesprek miste ik toch een aquarium, en dat bij een man die zoveel jaar zijn hart gegeven heeft aan deze prachtige hobby. Piet vertelde mij dat hij een kleine 20 jaar geleden de bak de deur uit heeft gedaan. De reden daarvoor was als volgt: Piet had buiten zijn gewone baan ook nog een eigen zaakje en had daarom een dusdanig druk leven dat er geen tijd voor de bak over schoot. Nu was deze bak dringend aan een schoonmaakbeurt toe waar hij dus geen tijd voor had en dus zou zijn vrouw Corrie dat doen samen met Jopie Arèt. Van Corrie vernam ik dat de meeste planten het aanzien niet meer waard waren en werden dus domweg weggegooid. De rest werd onder de koude kraan min of meer "afgeborsteld" volgens Piet, maar daar durf ik geen eed op te doen. Het resultaat was dusdanig dat Piet bij thuiskomst in een dusdanige woede uitbarsting verviel zoals Corrie hem nog nooit gezien had zoals ze mij grinnikend vertelde. Het gevolg was dat de bak de deur uit ging en nooit geen andere bak meer genomen werd. Volgens Piet staan er genoeg bakken in het Schuimnest om zijn hart op te halen. Gek dat ik die opmerking van meer bestuursleden heb gehoord.

O ja, dat zou ik nog haast vergeten. Voor de tijd dat er een "Schuimnest" met vissen en planten was kon men toch het een en ander bij de vereniging bestellen. Daartoe had men een bestellijst met vissen en planten en apparaten, allemaal met prijzen erachter. Die moest men dan inleveren en kon men later alles ophalen bij de penningmeester. Wel moest bij inlevering van de lijst gelijk betaald worden. Dus eerst boter en daarna pas de vis.

Ook ging men nog al eens op zaterdag met een aantal leden aquarium winkels zoals in Dordrecht en Rotterdam en zo bezoeken. Het wekelijkse uitstapje dus. Daar deed men dan nogal eens de nodige kennis op voor de hobby. En zo had ik nog uren door kunnen gaan met Piet maar het aantal beschikbare pagina's is beperkt volgens de grote baas van de redactie commissie.

Als vereniging hebben we heel veel aan Piet te danken en wensen hem daarom samen met Corrie nog vele gelukkige jaren toe.

Gerrit (Franciscus) van Omme

Een haast legendarisch figuur die niet los te denken is van onze vereniging. Op de nieuwjaarsreceptie in het clubhuis op 4 januari



(Waar was u eigenlijk???) kwam ik hem tegen en heb onmiddellijk een afspraak gemaakt voor de volgende morgen. Eerst keek hij wat zuinig en vroeg wat ik met volgende morgen bedoelde. Toen ik zei: een uur of half elf, toen klaarde zijn gezicht op en was ik van harte welkom. Ik was dus benieuwd, maar nee hoor helemaal geen ochtend humeur. Toen ik voor zijn heel aardige woning onderaan de dijk in Puttershoek stopte stond hij onmiddellijk breed grijnzend in de deur. Die grijns moest ik op de foto hebben dacht ik, maar door de woordenstroom en de

grote hoeveelheid informatie en verhalen die ik te horen kreeg kwam ik er thuis achter dat de foto vergeten was. Maar dit op een latere datum toch weer goed gemaakt zoals u ziet.

Ja, de 87 jarige Gerrit weet zijn zegje nog heel goed te doen en dat zal aan de meeste van ons zeker wel bekend zijn. Gedurende zijn 30 jarige voorzitterschap van de vereniging is hij de motor van de club geweest. Hoe moet je zo iemand nu profileren? Ik zal het proberen, maar in de hoop geen ruzie met hem te krijgen.

Men moet Gerrit niet zien als de doener die binnenkomt en het gereedschap bij anderen uit handen neemt en het zelf wel even gauw opknapt. Nee hij is een enorme organisator die bij binnenkomst onmiddellijk ziet wat er mis is en daar onmiddellijk op inhaakt en haarscherpe adviezen en instructies geeft waarna de zaken gelijk weer op de rails komen te staan. Hij heeft verder de vrij zeldzame gave om mensen te binden en met elkaar te laten samenwerken. Nee u hoort mij de woorden delegeren en afschuiven niet in de mond nemen hoor☺.

Hij werd op 1 april 1955 lid van de vereniging. Hij werkte destijds bij de bus en reed werkvolk naar Verolme.

Op een dag zag hij een grote aanrijding vlak voor hem gebeuren en was ter wille om als getuige op te treden, maar wel op een

later tijdstip want het werkvolk moest op tijd op de werf komen. Hij woonde toen op de Puntweg aan de Kinderdijk boven de bus garage. Hij was toen al gek op slangen en vissen en noem maar op, die hij in bakken in een afgedankte bus hield. Een maand of zo na de aanrijding kwam de bekende Alblasserdamse politie agent Dekker (Ach wat heb ik van die man met de gummie knuppel gehad zeg met de Luilak®) langs om een proces verbaal op te maken. Die zag al het gedierte van Gerrit en noemde toen de Paradijsvis maar daar had Gerrit nog nooit van gehoord. Hij is toen wel onmiddellijk lid geworden op de eerstvolgende vergadering van de club waar 12 leden aanwezig waren. Op die vergadering sprak men over het 5 jarig bestaan en vroegen suggesties aan de leden maar niemand had een idee, waarop Gerrit een tentoonstelling voorstelde. Hij werd toen gelijk tot voorzitter van de tentoonstellingscommissie benoemd. Begonnen werd met steunbonnen van FL 00,05 per stuk te verkopen om de tentoonstelling te kunnen bekostigen. In die tijd draaide de club niet erg soepel. Bij de volgende vergadering stond de club zelfs op springen en leek het er op dat de zaak uit de hand zou lopen en de club opgeheven. Hij heeft toen het heft in handen genomen en duidelijk laten blijken dat er wel degelijk mogelijkheden waren als men maar naar hem wilden luisteren. Allereerst stelde hij dat er reeds veel steunbonnen verkocht waren en men dus de club niet kon laten "ontploffen" want dat zou op oplichting kunnen wijzen. Hij is toen gelijk maar tot voorzitter benoemd in 1955 en voor de leeuwen gegoooid. Maar Gerrit zou Gerrit niet zijn om dat niet degelijk aan te pakken. En ja hoor het begon als een trein te lopen en ook de tentoonstelling voor het 5 jarig bestaan kwam er en werd gehouden van 29 juni t/m 7 juli 1956 in de VGLO-school aan het Cortgene (Voor inboorlingen beter bekend als de school van meester Hofman). In de volgende jaren werden er nog diverse tentoonstellingen georganiseerd zoals in de Schalm in de Kerkstraat en in de Manege. Deze laatste tentoonstelling was niet zo'n groot succes want er was juist een grote storm waardoor er op het Verolme terrein een kraan omviel waardoor twee mensen omkwamen. Dit gaf dus nogal een domper op de feestvreugde en ook het slechte weer speelde dus parten.

PLATEGROND
S.C.C. "DE WIPMOLEN"

ZARL 6
HIVELIK
STAND E
ST. MOLEN

ZARL 7
RIJLE

ZARL 8
STAND F
ST. MOLEN

ZARL 9
STAND G
ST. MOLEN

ZARL 10
STAND H
ST. MOLEN

ZARL 11
STAND I
ST. MOLEN

ZARL 12
STAND J
ST. MOLEN

ZARL 13
STAND K
ST. MOLEN

ZARL 14
STAND L
ST. MOLEN

ZARL 15
STAND M
ST. MOLEN

ZARL 16
STAND N
ST. MOLEN

ZARL 17
STAND O
ST. MOLEN

ZARL 18
STAND P
ST. MOLEN

ZARL 19
STAND Q
ST. MOLEN

ZARL 20
STAND R
ST. MOLEN

ZARL 21
STAND S
ST. MOLEN

ZARL 22
STAND T
ST. MOLEN

ZARL 23
STAND U
ST. MOLEN

ZARL 24
STAND V
ST. MOLEN

ZARL 25
STAND W
ST. MOLEN

ZARL 26
STAND X
ST. MOLEN

ZARL 27
STAND Y
ST. MOLEN

ZARL 28
STAND Z
ST. MOLEN

ZARL 29
STAND AA
ST. MOLEN

ZARL 30
STAND AB
ST. MOLEN

ZARL 31
STAND AC
ST. MOLEN

ZARL 32
STAND AD
ST. MOLEN

ZARL 33
STAND AE
ST. MOLEN

ZARL 34
STAND AF
ST. MOLEN

ZARL 35
STAND AG
ST. MOLEN

ZARL 36
STAND AH
ST. MOLEN

ZARL 37
STAND AI
ST. MOLEN

ZARL 38
STAND AJ
ST. MOLEN

ZARL 39
STAND AK
ST. MOLEN

ZARL 40
STAND AL
ST. MOLEN

ZARL 41
STAND AM
ST. MOLEN

ZARL 42
STAND AN
ST. MOLEN

ZARL 43
STAND AO
ST. MOLEN

ZARL 44
STAND AP
ST. MOLEN

ZARL 45
STAND AQ
ST. MOLEN

ZARL 46
STAND AR
ST. MOLEN

ZARL 47
STAND AS
ST. MOLEN

ZARL 48
STAND AT
ST. MOLEN

ZARL 49
STAND AU
ST. MOLEN

ZARL 50
STAND AV
ST. MOLEN

ZARL 51
STAND AW
ST. MOLEN

ZARL 52
STAND AX
ST. MOLEN

ZARL 53
STAND AY
ST. MOLEN

ZARL 54
STAND AZ
ST. MOLEN

ZARL 55
STAND BA
ST. MOLEN

ZARL 56
STAND BB
ST. MOLEN

ZARL 57
STAND BC
ST. MOLEN

ZARL 58
STAND BD
ST. MOLEN

ZARL 59
STAND BE
ST. MOLEN

ZARL 60
STAND BF
ST. MOLEN

ZARL 61
STAND BG
ST. MOLEN

ZARL 62
STAND BH
ST. MOLEN

ZARL 63
STAND BI
ST. MOLEN

ZARL 64
STAND BJ
ST. MOLEN

ZARL 65
STAND BK
ST. MOLEN

ZARL 66
STAND BL
ST. MOLEN

ZARL 67
STAND BM
ST. MOLEN

ZARL 68
STAND BN
ST. MOLEN

ZARL 69
STAND BO
ST. MOLEN

ZARL 70
STAND BP
ST. MOLEN

ZARL 71
STAND BQ
ST. MOLEN

ZARL 72
STAND BR
ST. MOLEN

ZARL 73
STAND BS
ST. MOLEN

ZARL 74
STAND BT
ST. MOLEN

ZARL 75
STAND BU
ST. MOLEN

ZARL 76
STAND BV
ST. MOLEN

ZARL 77
STAND BW
ST. MOLEN

ZARL 78
STAND BX
ST. MOLEN

ZARL 79
STAND BY
ST. MOLEN

ZARL 80
STAND BZ
ST. MOLEN

ZARL 81
STAND CA
ST. MOLEN

ZARL 82
STAND CB
ST. MOLEN

ZARL 83
STAND CC
ST. MOLEN

ZARL 84
STAND CD
ST. MOLEN

ZARL 85
STAND CE
ST. MOLEN

ZARL 86
STAND CF
ST. MOLEN

ZARL 87
STAND CG
ST. MOLEN

ZARL 88
STAND CH
ST. MOLEN

ZARL 89
STAND CI
ST. MOLEN

ZARL 90
STAND CJ
ST. MOLEN

ZARL 91
STAND CK
ST. MOLEN

ZARL 92
STAND CL
ST. MOLEN

ZARL 93
STAND CM
ST. MOLEN

ZARL 94
STAND CN
ST. MOLEN

ZARL 95
STAND CO
ST. MOLEN

ZARL 96
STAND CP
ST. MOLEN

ZARL 97
STAND CQ
ST. MOLEN

ZARL 98
STAND CR
ST. MOLEN

ZARL 99
STAND CS
ST. MOLEN

ZARL 100
STAND CT
ST. MOLEN

Wist u dat Gerrit ook nog in de "handel" gezeten heeft? Ja dat is wel het vermelden waard hoor. Hij woonde toen op de Hooftmanlaan in Alblasserdam (tegenwoordig de van

Zaterdag kwam wat doorvoer binnen
Maandag konden we dus beginnen
20 voor Arnhem, twintig voor Doorn,
30 voor Helmond, 15 voor Hoorn,
20 " Aquaria " wormerveer
20 voor afdeling in Boxmeer

Zo is de voorraad weer uitgeput
en zijn we weer volkomen ruit
Wil vriendlief dus eenjop gaan juten
of anders kan hij krachten putten
uit de wetenschap dat wordt gesteld
En in het maandblad wordt vermeld
" Doe Gerrit alsjeblieft wat meer
Of ge zijt een waardeloze peer "

Want mensen zonder vaur en pit
die worden nimmer erelid
en ook niet -al is't nog zo zuur
maken zij kans voor het hoofdbestuur
Wie niet voor de NBAT wil werken
die zal het dan ook danig merken
vijfhonderd zakjes - permanent !
of anders volgt een royement

Voor deze keer zij 't hem vergeven
hij betere dan oprecht zijn leven.

Of anders vriend, dár is de deur
't zij hem gezegd

d'administrateur !

Eesterensingel) en had daar vissen en planten, de zogenaamde visbeurs voor de vereniging. Die heeft enkel maar geld gekost want het liep niet zo als gewenst. Afijn, er was nogal wat nodig voor die vissen. Normaal vissenvoer zoals tegenwoordig was er toen nog niet te koop. Maar Gerrit werd het luizen vangen een beetje zat en ging zelf voer maken. In Rotterdam wist hij een zaakje waar men gedroogde visjes verkocht. Die maalde hij dan thuis en voerde het aan de vissen. Ook bij een leverancier van honden voer kwam hij nogal eens en nam

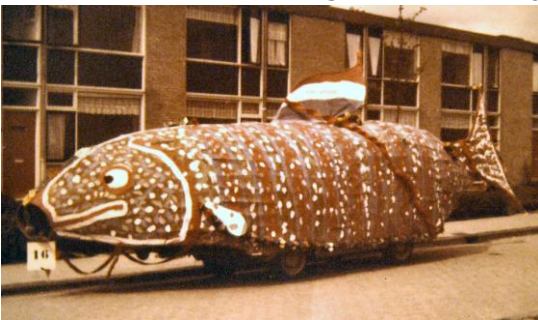
daar het afval mee naar huis en ook daar van ging het gemalen goed door het vissenvoer. Dit werd in een wat bredere kring bekend en hij ging zelfs aan de NBAT leveren die plastic zakjes liet maken met eigen opdruk. Die NBAT leveringen gingen dan het land door in flink grote aantallen. Het bovenstaande gedicht die de NBAT aan Gerrit stuurde met betrekking tot de voer leveranties is dan ook de moeite van het lezen waard.

En nu de clou! De leverancier van het hondenvoer kwam een en ander te weten en zag een gat in de markt en wierp zich op als concurrent en zo is Tetramin geboren! Dus iedere keer dat u vanaf nu uw visjes voert uit dat Tetramin potje dan denkt u even aan Gerrit.

En dan het gedierte die hij hield in aquarium, terrarium en paludarium. Toen hij bij ons in de Ruysdaellaan woonde was het in de buurt bekend dat er nogal eens een slang door de kamer kroop. Men had daar toch wat bedenkingen over☺. Hij vertelde mij over een keer dat hij door een kennis werd verzocht om gedurende de vakantie op wat beesten te passen waaronder een Boa van een 1,5 meter lang. De kennis bracht zijn eigen kooi mee. Een paar dagen later bleek de slang het schuifraampje open gedrukt te hebben en was foetsie. Gerrit en vrouw alles afgezocht maar niet te vinden. Waarom hebben wij dat in de buurt nooit geweten Gerrit????!!!! In de volgende dagen waren Gerrit en Lina

heel erg alert, en als er maar een kat door de tuin liep en een wat verschrikte indruk maakte werd onmiddellijk de tuin en omgeving afgezocht. Hetzelfde als een hond wat luid blafte. Na enkele dagen echter werd de slang ontdekt in een zak met oude kleren bestemd voor een goed doel. Gerrit en vrouw hadden toen toch nog wat moeite om het sterke beest weer in de kooi terug te stoppen. Tegenwoordig heeft hij enkel nog een buitenvijver met vissen.

Hij vertelde ook nog dat men een keer had meegedaan met een allegorische optocht. Hij had toen een Ford Anglia bestel auto en die werd omgetoverd tot een grote vis middels stalen balkjes, ijzerdraad en papier-maché. Het geheel geverfd en voorzien van de naam van onze vereniging. Vanachter het stuur kon hij enkel door het ronde gat van de vissenbek naar buiten kijken. Echter moest hier en daar ook nog een bocht genomen worden maar dat kon hij dus niet zien en daarom ging er iemand van de club voor de auto lopen om aanwijzingen te geven. Een pracht van een public relations stunt dus. Misschien iets in die geest voor herhaling vatbaar? We kunnen best nog wat nieuwe leden gebruiken nietwaar? Toen ik enkele dagen later nog even langs Gerrit ging om een foto te maken toen liet hij mij trots een oude wat verkleurde dia zien en die heb ik onmiddellijk "gearresteerd" om te scannen en te foto shoppen om er wat van te maken en ziedaar het resultaat: Zeg nou zelf, een juweeltje toch? Let op het



ronde bek gat voor de bestuurder.

Nog wat wapenfeiten wil ik u noemen zoals het openen van "Het Schuimnest" op 21 september 1973. Uw weet nog wel, onder de flat aan de van Eesterensingel. Met

man en macht had men hier aan gewerkt. Maar de vereniging werd onder de bezielende leiding van Gerrit als maar groter en moest het "Schuimnest" weer aangepakt worden. In 1978 werd het geheel verbouwde schuimnest heropend door burgemeester Vijgeboom. Het geld voor de verbouwing werd geschonken door de stichting Aqua Monda die dikke winst had gemaakt. Wist u dat er uit deze stichting ook diverse invalide mensen gelukkig zijn gemaakt met een rolstoel?

Zo heeft de vereniging dus wel degelijk een sociale functie. Wist u bijvoorbeeld dat er in de beginjaren zogenaamde "ziekenbakken" werden geplaatst? Dat waren aquariums die door de vereniging bij langdurig zieke mensen werden geplaatst en onderhouden. Verder gaf Gerrit nog al eens lezingen op scholen in Alblasterdam en omgeving, maar ook op verzoek van de NBAT. De verhalen die hij daarover heeft zijn prachtig om aan te horen.

Per Koninklijk besluit van 20 april 1981 werd, voor het 25 jarig voorzitterschap, aan Gerrit de eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau toegekend en door burgemeester Vijgeboom op 29 april 1981 in het "Schuimnest" uitgereikt. Bij het doornemen van alle documenten die ik mee kreeg om thuis eens rustig te kunnen bekijken, vond ik ook wat brief wisselingen tussen Gerrit en andere partijen die hem om wat zakelijke redenen te na kwamen. Prachtig om te lezen hoe die man van zich af wist te bijten in haarscherpe bewoordingen en noemen van man en paard.

Geen wonder dat de vereniging daar een dijk van een voorzitter aan gehad heeft.

Na 29 jaar voorzitterschap begon Gerrit het welletjes te vinden en maakte aan het bestuur bekend dat hij er mee ging stoppen maar wel bereid was nog een jaar door te gaan en zo zijn opvolger te kunnen coachen. En alzo geschiedde. Op zaterdag 1 maart 1986 werd een afscheidsreceptie aangeboden in gebouw "De Schalm" in de Kerkstraat. Gerrit trad toen af en werd gelijk tot erevoorzitter benoemd. Een benoeming die dubbel en dwars verdiend was. Zijn opvolger was onze huidige voorzitter Joop Noordzij en dat is niet zo maar de eerste de beste dus.

Gerrit, vanaf deze plaats wensen wij als vereniging, jou nog het allerbeste toe en danken we je voor je inspanningen in al die jaren, waardoor de vereniging groot geworden is, en zien we je vooral dinsdag op de clubavond graag nog vele jaren verschijnen.

Zo mensen, ik hoop u met dit artikel vooral wat nostalgisch nieuws te hebben gebracht. Het was voor mij een pracht van een opdracht (of was het nu een vriendelijk verzoek?) en ik heb door de verhalen van de drie personen en mede door de berg documenten die ik ter inzage kreeg, heel veel over onze vereniging opgestoken. Ja we kunnen heel trots op onze Club met een hoofdletter zijn.

Jan Keesmaat

Jubileum overpeinzingen

Wat een zwaarbeladen opschrift zeg. Je gaat je gelijk stokoud voelen, vooral als je 60 jaar geleden nog bij de oprichting van de club aanwezig bent geweest. Maar zo voel ik me beslist niet hoor. Maar een 60 jarig jubileum dat betekend zeker niet dat onze vereniging stoffig begint te raken. Nee beslist niet want onze club is nog springlevend en bruist van de activiteiten. Maar wel moet ik bekennen dat het mij opvalt dat als ik op dinsdagavond in ons clubhuis zit, de gemiddelde leeftijd van de aanwezigen toch zo rond de 65 jaar ligt schat ik zo. En dat zou toch moeten veranderen. Vroeger hadden de meeste jongens toch wel een bakje herinner ik me. Meisjes niet want die speelden met poppen. Het lijkt me toch sterk dat de tegenwoordige jeugd geen interesse meer zou hebben in een aquarium of terrarium. Ook zie ik in veel tuinen een vijver, en dat vooral bij wat jongere gezinnen. Deze mensen horen voor mijn gevoel gewoon bij onze vereniging. Mensen het is heel leuk om er bij te horen. En het is beslist geen abracadabra hoor. Wij zijn nog maar vanaf 1999 lid nadat we onze huidige bak in februari van dat jaar gekocht hadden. Al snel zijn we toen met keuringen mee gaan doen en zie het resultaat: Ik verwacht dat ons jubileum feest een nieuwe



impuls voor onze vereniging is en dat we dit jaar veel nieuwe gezichten gaan zien. En dan het feest zelf in Landvast. Dat zal

best prima in orde zijn maar toch, uit nostalgisch gevoel had het leuk geweest als we dat in de oude Wipmolen hadden kunnen vieren waar onze club destijds de wereldtentoonstelling Aqua Monda heeft georganiseerd. Dat was niet niks mensen. Daarmee werd Alblasserdam even op de Wereldkaart gezet! Misschien is een 60 jarig jubileum (vooral met de instroom van allemaal nieuwe jonge mensen ☺) een aanzet om weer eens zo iets te organiseren. Om met onze voorzitter te spreken: "We gaan er keihard tegenaan" en dat moet de juiste instelling zijn. We zien de toekomst daarom met positieve gedachten tegemoet en dus op naar het volgende jubileum, namelijk 75 jaar. Ja en de nieuwe jonge instroom mag gerust Opa tegen mij zeggen hoor ☺.

Jan Keesmaat